तं भीमसेनो नवभिः सहदेवस्तु पञ्चभिः । युधिष्ठिरः शतेनैव राक्षसं प्रत्यविध्यत ।
नकुलस्तु चतुःषष्ट्या द्रौपदेयास्त्रिभिस्त्रिभिः । हैडिम्बो राक्षसं विद्ध्वा युद्धे पञ्चाशता शरैः ।
पुनर्व्विव्याध सप्तत्या ननाद च महाबलः । तस्य नादेन महता कम्पितेयं वसुन्धरा ।
सपर्व्वतवना राजन् सपादपजलाशया । सोऽतिविद्धो महेष्वासैः सर्व्वतस्तैर्म्महारथैः । ४१९
प्रतिविव्याध तान् सर्व्वान् पञ्चभिः पञ्चभिः शरैः । तं क्रुद्धं राक्षसं युद्धे प्रतिक्रुद्धस्तु राक्षसः ।
हैडिम्बो भरतश्रेष्ठ शरैर्व्विव्याध सप्तभिः । सोऽतिविद्धो बलवता राक्षसेन्द्रो महाबलः ।
व्यसृजत् सायकांस्तूर्णं रुक्मपुङ्खान् शिलाशितान् । ते शरा नतपर्व्वाणो विविशू राक्षसं तदा ।
हृषिताः पन्नगा यद्वद्गिरिशृङ्गं महाबलाः । ततस्ते पाण्डवा राजन् समन्तान्निशितांश्शरान् ।
प्रेषयामासुरुद्विग्ना हैडिम्बस्य घटोत्कचः । स बध्यमानः समरे पाण्डवैर्जितकाशिभिः । ४२०
मर्त्यधर्म्ममनुप्राप्तः कर्त्तव्यं नान्वपद्यत । ततः समरशौण्डो वै भीमसेनिर्म्महाबलः ।
समीक्ष्य तदवस्थं तं बधायास्य मनो दधे । वेगञ्चक्रे महाञ्चक्र राक्षसेन्द्ररथम्प्रति ।
दग्धाद्रिकूटशृङ्गाभं भिन्नाञ्जनचयोपमं । रथाद्रथमभिदुत्य क्रुद्धो हैडम्बिराक्षिपत् ।
उद्ववर्ह रथाच्चापि पन्नगं गरुडो यथा । समुत्क्षिप्य च बाहुभ्यामाविध्य च पुनः पुनः ।
निष्पिपेष चितौ क्षिप्रं पूर्णं कुम्भमिवाश्मनि । बललाघवसम्पन्नः सम्पन्नो विक्रमेण च । ४२५
भीमसेनीरणे क्रुद्धः सर्व्वसैन्यान्यभीषयत् । सविस्फुटितसर्व्वाङ्गश्चूर्णितास्थिर्व्विभीषणः ।
घटोत्कचेन वीरेण हतः शालकटङ्कटः । ततः सुमनसः पार्था हते तस्मिन्निशाचरे ।
चुक्रुशुः सिंहनादांश्च वासांस्यादुधुवुश्च ह । तावकाश्च हतं दृष्ट्वा राक्षसेन्द्रं महाबलं ।
अलम्बुषं तथा शूरा विशीर्णमिव पर्व्वतं । हाहाकारमकार्षुश्च सैन्यानि भरतर्षभ ।
जनाश्च तद्दृशिरे रक्षः कौतूहलान्विताः । यदृच्छया निपतितं भूमावङ्गारकं यथा । ४३०
घटोत्कचस्तु तद्बुद्ध्वा रक्षोबलवतांवरः । मुमोच बलवन्नादं बलं हत्वेव वासवः ।
स पूज्यमानः पितृभिः सबान्धवैर्घटोत्कचः कर्म्मणि दुष्करे कृते । रिपुं निहत्याभिननन्द वै तदा ह्यलम्बुषं पक्वमलम्बुषं यथा ।
ततो निनादः सुमहान् समुत्थितः सशङ्खनानाविधवाणघोषवान् । निशम्य तं प्रत्यनदंस्तु कौरवास्ततोध्वनिर्भुवनमथा
स्पृशद्भृशं ।

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथबधपर्व्वणि अलम्बुषबधे नवाधिकशततोध्यायः ॥ १०९ ॥

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भारद्वाजं कथं युद्धे युयुधानो न्यवारयत् । सञ्जयाचक्ष्व तत्त्वेन परं कौतूहलं हि मे ।
॥ सञ्जय उवाच ॥ शृणु राजन् महाप्राज्ञ सङ्ग्रामं लोमहर्षणं । द्रोणस्य पाण्डवैः सार्द्धं युयुधानपुरोगमैः । ४३५
बध्यमानं बलं दृष्ट्वा युयुधानेन मारिष । अभ्यद्रवत् स्वयं द्रोणः सात्यकिं सत्यविक्रमं ।
तमापतन्तं सहसा भारद्वाजं महारथं । सात्यकिः पञ्चविंशत्या क्षुद्रकाणां समार्पयत् ।
द्रोणोऽपि युधि विक्रान्तो युयुधानं समाहितः । अविध्यत् पञ्चभिस्तूर्णं हेमपुङ्खैः शरैः शितैः ।
ते वर्म्म भित्त्वा सुदृढं द्विषत्पिशितभोजनाः । अभ्ययुर्धरणीं राजन् श्वसन्त इव पन्नगाः ।